

ការសម្ភាសរបស់អ្នកមីង ធួ តន់

ក៖ អ្នកធ្វើការសម្ភាស មានចិន្តាពិស័យ

ខ៖ អ្នកដែរគេសម្ភាស ធួ តន់

ខ៖ ព្រឹកឡើងយកកូនទៅចោលនៅសាលារៀនល្ងាចបានយកមកផ្ទះវិញ ហេតុអ្វីក៏អ្នកដឹកនាំ យើងនេះមិនព្រមធ្វើយ៉ាងណា អោយមានប្រាក់ខែពេញ ហើយពេលដែរគេជម្លៀសនិងខ្ញុំ ទៅឯក្នុងពេញហើយ តែមុនជិតសិនប្រាំណាគេជម្លៀសអ្នកស្រុកដែរនៅឯនិងគេជម្លៀសយក ទៅក្រៅអស់ហើយ ចេញទៅក្រៅស្រុកអស់ចឹងទៅ ដល់ពេលប៉ុលពតវាយមែនទែន បាន ជម្លៀសអ្នកស្រុកនិងទៅនៅក្នុងព្រៃតែម្តង ហើយក្នុងកុំសួរថាស្លាប់ប៉ុន្មានរស់ប៉ុន្មានអត់មាន បានដឹងទេ ព្រោះអ្នកខ្លះគេដាច់ពូជហើយប្រាំពីរប្រាំបីនាក់ទៅទាំងអស់ស្លាប់ភូមិ ហើយមក ដល់កប្រាំនេះមួយសារទៀត គឺចង់អស់តែម្តងប្រុសៗឥឡូវសំបូរតែស្រីម៉ែម៉ាយទេ ម៉ែម៉ាយ ដប់នាក់មិនទាន់មានប្រុសមួយនាក់ផង ជំនាន់អ៊ុំទេណាជំនាន់គេក្រោយនេះអត់អីទេ មើល គ្រួសាររបស់អ៊ុំនេះដឹងជាស្លាប់ប៉ុន្មាននាក់ទេ មើលអាជីមមួយ ជន់មួយកូនបីប្រពន្ធមួយ បួនហើយគ្រួសារខាងប្តីខ្ញុំបីនាក់បួននាក់និងបាត់ទាំងអស់ កូនបួនប្រាំៗនាក់និងបាត់ទាំងអស់ បាត់សឹងតែម្តងអត់មានអ្នកណាតវង់ត្រកូលទៀតទេ ទៅប៉ុលពតបាត់សឹងវាចឹងណា ។

ក៖ ចឹងនៅក្នុងសម័យប៉ុលពតនិងលោកយាយនៅក្នុងពេញទេ?

ខ៖ អីម សម័យប៉ុលពតនិង ជិតសិបប្រាំគេជម្លៀសអ្នកក្នុងពេញយាយទៅដល់ភ្នំស្រុកនំចៅ អើយអាជិតចប់ហើយនិង ដឹកប្រជាជនម្តងមួយឡានៗយកទៅចាក់ចោលនៅឯណាយាយ មិនដឹងទេតែបាត់រហូត ហើយយាយយើងអត់ទាន់មានប្តីគេដាក់ថាយើងកម្លាំងស្រួចវាដេញ ជើងយើងណា យើងថាមានប្តីចឹងវាយកម្លាំងអ្នកមានប្តីនិងដាក់កម្លាំងស្រួច ទៅកម្លាំងស្រួច ទាំងអស់ចុងក្រោយអង្គរបុន្មានកំប៉ុងនិងមួយខ្លះទៅចែកទៅរកល្បោក ហើយស្ទង់ទាំងយប់ ទៀតម៉ោងប្រាំបួនបានចប់ស្ទង់និងណា ហើយយាយខ្លាចល្បែងនោះយាយស្រែកជួយផង គេរលំតែរត់មកជួយបះទៅ ស្រុកនិងដឹងស្រាប់ហើយទៅហួសអើភ្នំស្រុកហើយទៅដល់ ទំពាំងថ្មហើយទៅដល់ពូងចាមហើយទៅដល់ពោយអីៗទៀតទៅនៅនិងដល់ប្រាំដែនថៃ ហើយតែយាយអត់ទៅទេ យាយសុខចិត្តមកវិញថាទៅរកបងប្អូនទៅណា ប្តីខ្ញុំអីនិងថាមករក បងប្អូនដោយដឹងថាអាណាដាប្តីអីសឹមយើងចេញមានបានចេញទៅណានៅក្នុងពេញនិង រហូតនិងមកវិញ ហើយស្រុកនេះហែងកុំសួរអាជើងស្លាប់វិញនោះស្លាប់ឡើងស្លាប់ភូមិ ហើយ ចុះបើទៅមួយគ្រួសារៗបាត់អស់តែម្តងនិង មានបានឃើញមកវិញឯណាកំសត់ណាស់ ។

ក៖ ចឹង មិនមែនមួយគ្រួសារគេយកទៅតែពីរបីនាក់ទេ យកទៅទាំងអស់តែម្តង?

ខ៖ អត់ទេ យកទៅទាំងអស់ៗបើនៅភ្នំពេញវិញមកច្រកជាមួយម៉ែចឹង ដល់បែកប៉ុលពតគេ ដឹងថាយើងអ្នកភ្នំពេញគេយកទៅទាំងអស់ៗតែម្តង ស្ងាត់ភូមិអស់ស្ងាត់ភូមិបំផុតនិងគឺក ប្រាំនិងតែម្តង អស់ហើយយកប្រុសៗទៅស្លាប់អស់ច្រើនណាស់នៅសម័យនិង ។

ក៖ លោកយាយនៅសម័យកប្រាំនិងខុសគ្នាយ៉ាងម៉េចដែរលោកយាយ?

ខ៖

ខុសគ្នាគ្រប់ណាម៉េចកប្រាំនិងដូចតែប៉ុលពតដែរនិង ប្រជាជននៅស្រុកនិងគ្រាន់បើដែរ ណា ប្រុសៗនិងណាវាមកយកទៅធ្វើកប្រាំទៀត រឺតែអស់មនុស្សប្រុសទៀតទៅបាត់ អោយលីអីលីគ្រាប់លីអីឡើងភ្នំកុំតែចង្រែកប្រាំនិងកុំអីអត់សូវអីទេមានមនុស្សរស់នៅច្រើនហើយ ចឹងបានថានៅសម័យប៉ុលពតនេះគ្មានអ្នកណាភ្លេច ចុះចៅឯងមើលបើកំពុងតែស្ទង់ៗចឹង ឯហ៍គេហៅ ហៅម្នាក់និងទៅហើយណាកាន់ដៃយើងនិងឡើងត្រជាក់ស្រៀតតែម្តង ចុះបើដឹងហើយថាតែទៅនិងដឹងតែស្លាប់ហើយយល់ហេ ប្រជុំយប់ចឹងណាហ៍សុខុមបងខ្ញុំ លាហើយទៅអស់មួយគ្រួសារៗតែម្តង ចុះបើវាហៅអ្នកផ្ទះនិងហើយបានទៅហៅយើងនៅ កន្លែងប្រជុំនិង អុំទៅនៅសម័យប៉ុលពតនិងវាឯត់មានគ្រោះថ្នាក់អីទេ ប៉ុន្តែអ្នកដទៃទៀត ណាចេះតែចោទគ្នាថាអញ្ចេះថាអញ្ចេះទៅណា អុំពេលទៅដល់និងមានអ្នកភូមិម្នាក់និងគេ អោយយើងនៅអើតជាមួយគេចឹងទៅណាអត់អីទេសុខសប្បាយ ដល់ហើយខ្ញុំថាប៉ាយបំបិ ញគេហៅហិលីទៅហើយច្បាស់ជាស្លាប់ហើយគាត់អត់ជឿទេ ប៉ាឯងចេះតែនិយាយថាអត់ ជឿចុះអ្នកទៅនិងមានអ្នកណាមួយដែរមកវិញអត់?? ការពិតអត់ទេគេដឹកអណ្តៅរួចហើយ យកយើងទៅឈូកចោលតែម្តង អ្នកខ្លះគេហៅប្តីទៅចឹងទៅណាម៉ែយាត់កូនកុំទៅកូន ហើយ ទៅទៅសុខចិត្តស្លាប់ជាមួយប្តីទៅ មិនតិចទេនៅទីនេះយប់កំហៅទៅវាយចោលថ្ងៃក៏ ហៅទៅវាយចោល ហើយឡើងស្ងាត់ដែរភូមិខ្ញុំទៅនិងណា មកវិញសុទ្ធតែស្រីៗអត់ប្រុសៗរ លឹង ។

ក៖ លោកយាយភូមិដែរលោកយាយទៅនិង គេហៅថាភូមិឃុំអ្វីដែរ?

ខ៖ ខេត្តសេរីសោភ័ណ សង្កាត់ពន្លៃ ស្រុកនិង ស្រុកគេនិងស្រុកភូមិស្វាយសស្វាយខ្មៅអី ទៅណាគេដាក់ចឹង នៅភូមិនិងហើយតែហួសតិចដល់ព្រំដែនថៃហើយខ្លះនិងយប់និងគេរត់ ទៅចឹងណាប្រុសៗហាសិបនាក់រត់តាមគ្នាចឹងទៅ ដូចវាដឹងទាន់ណាវាយកទៅវាយចោល មិនតិចទេចល័តតាវិលហាស្គាល់ទេ ត្រពាំងថ្មស្តីអាងទឹកត្រពាំងថ្មនិងហើយខ្ញុំនៅភូមិនិង ដី កអាងនិងដីកអាងទឹកនឹង ដីកអាងទឹកនិងចៅអើយអាណិតអ្នកភ្នំពេញណាគ្នាខ្លាចឈ្លើ ងពេកណាយកកណ្តុរនិងកាប់ណាទៅសាច់ទាំងដុំៗសាហាវណានាងឈ្លើងប៉ុនៗនិងណា ពោះវាសុទ្ធតែពណ៌លឿងតែម្តងហើយអ្នកស្រុកគេ និងក៏ខ្លាចដែរសូរគេថាកាលមុននិងស្រុក និងស្ទង់ស្រូវអីយ៉ាងម៉េចគេថាអត់ស្ទង់ទេ ស្រុកគេរកស៊ីតែព្រោះតែស្រូវនោះ គេអត់ស្ទង់

ទេដល់យកយើងអ្នកថ្មីទៅគេស្ទង់ទៅហើយគេអោយលោកភ្លឺស្រែណា មួយរយម៉ែត្របួន ជ្រុងក្នុងមួយថ្ងៃគេដាក់ម៉ែត្រគេអោយលើកផ្តប់គ្នាចឹងទៅណាបណ្តោយកន្លះម៉ែត្រទ ទេងតែមួយម៉ែត្រទេនៅស្រុកនិងណា ង្កកភ្នំពេញទៅលើកជាក្រឡាបួនជ្រុងទាំងអស់កាល មុនស្រូវគេមានភ្លឺដែរក៏ប៉ុន្តែស្រែធំៗបានមានភ្លឺមួយចឹងទៅណា ហើយយាយសួរគេថាក្នុង មួយគ្រួសារធ្វើស្រូវបានប៉ុន្មានក្នុងមួយឆ្នាំៗគេថា បានមួយរយម៉ែត្រគ្រាន់តែគេព្រោះទេណា ដល់យើងអ្នកថ្មីទៅណាកណ្តាប់មួយនិងទូលមិនចង់រួចផង ក្នុងមួយគូរវាមានប្រាំពីររយគ្រា បំយើងរាប់វាណាចេះតែថាមួយកណ្តាប់វានិងយើងទូលមកវាច្រន់ណា ហើយអ៊ីចេះតែមាន ដូរស៊ីអញ្ចឹងទៅណា អ្នកខ្លះគ្នាអត់មានអីដូរចឹងណាក្បាលជង្កកនិងធំជាងក្បាលអស់ហើយ ចុះគ្នាម៉េចហ៊ានទៅលួចតែលួចនិងតែគេចាប់បានមិនរឹតតែធ្ងន់ទៀត ហើយមានទៅអត់អី ស៊ីអ្នកស្រុកគេនិងគេមានស្រូវមនាអីកប់ទុកគ្រប់គ្នា ចឹងបានថានៅសម័យប៉ុលបតនជកុំថា ធ្វើស្ថិតិប៉ុននិងថាប្រជាជនងាប់ប៉ុននិងមិនមែនប៉ុននិងទេ ចុះអាអ្នកដែរគ្នាបាត់បង់មួយគ្រួ សារៗយើងម៉េចដឹងគ្នាបាត់ឈឹងអស់បាត់ឈឹងតែម្តង។

ក៖ នៅក្នុងសម័យនិងគេបានប្រើអោយលោកយាយ ធ្វើកម្លាំងពលកម្មធ្ងន់អ្វីខ្លះដែរ?

ខ៖ ជីកប្រឡាយ ស្ទង់ស្រូវ ច្រូតស្រូវ ដូចថាឥឡូវគេដាក់មកប៉ុន្មានប្រាំហិតាចឹងអោយយើង ច្រូតប៉ុន្មានគ្នាហាសិបនាក់ចឹងច្រូតអោយហើយទៅតែអត់ហើយអត់បានទៀត ហើយអ្នកច ង់កណ្តាប់ដោយខ្លួនចឹងទៅ ចុងឬស្សីណាអាចុងឬស្សីគេវែងៗនិងចោះពាក់កណ្តាលយក ទៅលើហើយ យើងអ្នកនៅក្រោយចឹងគេបាចខ្លាចមកវាធ្លាក់ផ្កាមួយក្រញ៉មកណា គេបោស យកស្រូវណាផុតចុងឬស្សី ឬស្សីបីបួនដើមនិងគិតទៅនៅក្នុងស្រុកនិងភូមិតាវងភូមិខ្ញុំនៅនិ ងណា គ្រាន់តែច្រូតហើយបានហើយតែបីថ្ងៃអស់រលីងមិនដឹងជាបញ្ជូនតាមណាមានបាន អ្នកស្រុកយើងបានស៊ីងណា ហើយចិនគេអ្នកលូកដៃនិងណាព្រោះយើងគោពរទង់ជាតិចិន មានកណ្តុរនិងញញូរទង់ជ័យគេនិង ថ្ងៃណាមិនយូរតែពីរយប់ប្រជុំហើយៗចឹងបានថានៅ សម័យប៉ុលពតនេះកុំថាងាប់ប៉ុននិងមិនដឹងងាប់ប៉ុន្មានអាអ្នកងាប់ជាចំពូជនេះ អាណាវាយ ការណ៍ទាន់ចឹងបានថាវេទនាណាស់នៅសម័យប៉ុលពតហើយក្មេងៗគេថាអញ្ចេះអូយគ្នាម៉ា លកំនរមិនចេះតែដៃគេតែដៃម៉េច គេចង់ដៃបណ្តើរទាំងរូងៗងាប់ច្រើនយុវជនអាណិតគ្នាហើ យសុទ្ធតែអ្នកស្អាតៗចុះបើសុទ្ធតែអ្នករៀនចប់សកលរៀនចប់អី ហើយមិត្តភក្តិខ្ញុំសុទ្ធតែពេ ទ្យសុទ្ធតែអីនោះប៉ុន្តែអត់អីទេខ្លះបានចេញទៅក្រៅនៅសម័យនិង តាខ្ញុំគាត់មានវិទ្យាមួយ ស្តាប់ត្រចៀកណានាងនិគេថាបងៗជួយដូរជញ្ជៀនខ្ញុំមួយ ខ្សែដៃខ្ញុំសុទ្ធតែពេជ្រមួយជុំអញ្ច ឹងទៅណាតាខ្ញុំថាកុំដូរខែមួយនិងចប់ហើយស្រាប់តែខែមួយនិងគេវាយចូលតាមស្ពានច្បារ អំពៅ យើងដឹងទាំងអស់ហើយណាមីនិងសំណាងហើយបានតាខ្ញុំអត់អោយដូរសុខចិត្តអោ យអង្គរវាបួនប្រាំកំប៉ុង

យកទៅស៊ីក្រែងស្រុកចប់ទៅហែងបានទៅស្រុកក្រៅវិញ ឥឡូវនិងវាបានចេញក្រៅទៅបាត់ទៅនុងបើសិនជាមកភ្នំពេញវារកព្រោះខ្ញុំប្រាប់វាថាខ្ញុំនៅកោះជាចម្ងាយតែឈ្មោះខ្ញុំទៅអ្នកណាក៏គេស្គាល់ដែរ ហើយមួយទៀតរៀនពេទ្យចប់ដែរណា វាថាគេយកគ្រួសារវាយទៅទាំងអស់នៅតែវាមួយទេណាគេទៅតាមទទេហៅយកគ្នាទៅតាមទៀតនាងឯងមើល ព្រោះខ្ញុំយំអញ្ចឹងទៅណាចុះមនុស្សនៅជាមួយគ្នារហូតហែងគិតមើលយកគ្នាទៅដែរ មិនអាណិតអីសោះហើយមួយទៀតបងវានិងធ្វើពេទ្យនៅស្រុកបារាំងដល់ពេលមកចឹងណា គាត់រកគ្រូទាយថាខ្ញុំថ្ងៃពីរថ្ងៃអីចឹងខ្ញុំត្រូវចេញទៅស្រុកគេវិញចឹងទៅណាហើយគ្រូទាយថាអត់បានទៅទេចៅឯងត្រូវស្លាប់នៅស្រុកខ្មែរនិងតែម្តង មានណាទៅយន្តហោះវាអត់ឡើងរហូតគ្នាទៅប៉ុលពតទៅអាមួយទៀតវាវាយការណ៍យកទៅមួយគ្រួសារសម្លាប់ទាំងអស់សុទ្ធតែមិត្តភក្តិខ្ញុំទាំងអស់ គ្មានអ្នកណារស់មួយទេដាច់អស់ហើយខ្ញុំគេអោយធ្វើប្រធានក្រុមនិងក្តាប់អ្នកដប់នាក់និងដាក់គ្នាលប់ ម្នាក់ឈប់ពីរថ្ងៃចឹងទៅដល់ថ្ងៃក្រោយម្នាក់និងចូលអោយម្នាក់ទៀតឈប់បន្តទៀត ហើយពិបាកណាស់មិត្តនារីនេះឈប់ម្តងពីរនាក់រហូត មានហែងគេអោយហៅមានៗស្រុកនិង មានហើយបើយើងមិនឈប់មានកម្លាំងណាទៅតតាំងបានត្រូវតែឈប់ចឹងហើយ ដប់នាក់ក៏មានម្នាក់ឈឺដែរយើងពន្យល់ចឹងទៅណាគេក៏អត់មាត់ដែរខ្ញុំទៅរហូតស្តីសង្កាត់ពយចាម ណាំណារ រអាងថ្មភ្នំស្តីគេហៅរអាងអីជញ្ជៀនគេប៉ុនៗនិងនៅភ្នំនិងណាគេតម្កល់ទុកនៅនិងម៉ង ចាស់ពីដើមមាឌធំៗណាស់ជញ្ជៀនប៉ុនៗនិង ណាំតារណាំស្តីថាដើរមិនដឹងជាស្តីទេ លេងស្គាល់អស់យូរទៅតែខ្ញុំចាំថាថ្ងៃមួយខ្ញុំលើកប្រឡាយនិងណាជិតព្រះវិហារណាំខ្ញុំសួរថាស្តីគេ

គេប្រាប់ថាព្រះវិហារអ្នកស្រុកគេប្រាប់ចឹងណា ចុះយើងណាទៅហ៊ានដើរទៅយើងងូតទឹកស្ទឹងនិងដើរគ្រប់ទាំងអស់ពួកខ្ញុំនិង ហើយដើរទៅកន្លែងថ្មគេហៅថាស្ពានស្តីគេនិងមើលទៅក្រោមទៅណាចៅអើយសុទ្ធតែអ្នកកំពុងតែកាន់ថ្ម ចងសុទ្ធតែច្រវាក់រាប់រយនាក់សុទ្ធតែប្រុសៗដាច់វាគ្មានទៅលែងយើងទេ។

ក៏នៅក្នុងសម័យប៉ុលពតនិង តើហេតុការណ៍អ្វីដែរលោកយាយចាំមិនភ្លេចដែរ?

ខ៖ ចាំមិនភ្លេចចាំគ្រង់ថាយើងបែកបាក់បងប្អូន វាសម្រាប់ចោលគ្មានពីសមុខខ្ញុំសួរវាថាអា និងអ្នកមេសម្លាប់ណាថា ហេតុអីបានចេះតែយកគ្នាទៅសម្លាប់ចឹង??មិនមែនទេបងគ្មានអ្នកណាគេចង់សម្លាប់ទេ គេអ្នកដាក់ទិសមកដូចថាបើចិនគេយកទៅទិសភូមិផ្សេងចឹងទៅណាអូនអើយស្លៀកពាក់សុទ្ធតែរូបក្រហម រូបអីចឹងស្អាតៗណាស់ អត់ដឹងថាគេយកទៅសម្លាប់ទេយកទៅចឹងសើចដាក់ឯង បងអើយខ្ញុំលាហើយកូនមីងអើយខ្ញុំលាហើយ គ្នាអត់ដឹងណាគ្នាសប្បាយក្នុងចិត្តណាបានគេយកទៅភូមិផ្សេង តែអត់ទេយកទៅសម្លាប់ហើយខ្ញុំសួរថាហេតុអីគ្នាធ្វើការសកម្មប៉ុនៗនិងហេតុអីយកគ្នាទៅទៀត ថាបើមិនយកវាមានតែយកខ្មែរអាអ្ន

កសម្លាប់វានិយាយចឹងម្លោះហើយត្រូវយកចិន

ហើយនិងកម្ពុជាក្រោមយកតែពួកនិងទេ អោយតែនិយាយរដឹនៗវាយកទៅទាំងអស់ៗ

ក៖ ចុះដូចអ្នកសៀមរាបពួកគាត់និយាយអត់សូវច្បាស់ និយាយរដឹនៗចឹងតើគេយកពួកគាត់ទៅសម្លាប់ដែរទេ?

ខ៖ អានិងអ៊ុំអត់ដឹងដែរ មានពួកសេរីសោភណ៍ណាទៅដល់និងដែរវានិយាយពិរោះៗណាស់ពួកនិងយើងដឹងណាពយកសេរីសោភណ៍ពួកខ្ញុំនៅលេងជាមួយវាទេ មិនដឹងរឿងអីតេដូចវាចេះតែនឹកឃើញចង់តសម្លាប់ចឹងពយកនុង ក្នុងមួយយប់ដូចថាមានហាសិបស៊ីជាចំហាសិបនាក់ សាហាវណាស់តែវាប្រាប់យើងណា បើមិនយកវាយកស្បែកខ្មៅមិនចឹងនេ បានវាចេះតែយកពួកនិងនោះ វាយកច្រើននៃតែចិនហើយនិងពួកកម្ពុជាក្រោម ងាប់អស់ៗជាចំពូជគាត់និងតែម្តង ដឹងម៉េចអត់អ៊ុំទៅកម្ពុជាក្រោមនិងណាអ៊ុំសូរគេ នៅសម័យប៉ុពតនិងពួកវាគេជម្លៀសចេញដែរនិងកម្ពុជាក្រោមណា ហើយខ្ញុំថាចុះហេតុអីចប់ទៅម៉េចមិនវាយយកពួកនិងមកវិញ ថាអត់ដឹងដែរស្រាប់តែចេញមកវិញយូនមកយកតែម្តងភូមិក្រាំងក្រូច កាលប៉ុលពតគាត់ចេញដូចតែយើងដែរនិង មិនត្រឹកយកតែយើងទេណាពួកកម្ពុជាក្រោមដែរជិតព្រំដែរនិងក៏ជម្លៀសគ្នាទៅដែរណា ទៅខ្ញុំទើបតែដឹងរឿងតើពេលខ្ញុំទៅលេងនិងៗ

ក៖ លោកយាយ តើលោកយាយមានឈ្មោះអ្វីដែរ?

ខ៖ ខ្ញុំឈ្មោះតន់ យាយតន់ៗ

ក៖ ទាំងត្រកូលរបស់លោកយាយ មានឈ្មោះអ្វីដែរ?

ខ៖ ធ្វ តន់ៗ

ក៖ កាលពីនៅក្មេង លោកយាយមានឈ្មោះហៅក្រៅពីធ្វតន់និងដែរទេ?

ខ៖ អត់ទេ ឈ្មោះខ្ញុំតែមួយនឹងៗ

ក៖ សព្វថ្ងៃលោកយាយ មានអាយុប៉ុន្មានដែរហើយ?

ខ៖ មើលខ្ញុំអាយុជិតសិបបីហើយឆ្នាំនិងៗ

ក៖ លោកយាយ តើលោកយាយនៅចាំឆ្នាំខ្មែររបស់លោកយាយ តើលោកយាយកើតនៅក្នុងឆ្នាំមួយណាដែរ?

ខ៖ ឆ្នាំមួយប្រាំបួនរយសែសិបប្រាំៗ

ក៖ ចឹងហ៎

ខ៖ ចាស!

ក៖ ចុះឆ្នាំខ្មែរយើងក្នុងឆ្នាំទាំងដប់ពីរ តើលោកយាយកើតក្នុងចំណោមឆ្នាំមួយណាដែរលោកយាយ?

ខ៖ ខ្ញុំឆ្នាំចរ។

ក៖ តើទឹកនៃឆ្នាំកំណើតរបស់លោកយាយ នៅភូមិយុំអ្វីដែរ?

ខ៖ ពីដើមគេហៅខេត្តកណ្តាល សង្កាត់កោះដាច់ឥឡូវយើងចូលមកខណ្ឌជ្រោយចង្វារវិញហើយ រាជធានីភ្នំពេញចាស។

ក៖ នៅក្នុងក្រុមគ្រួសាររបស់លោកយាយ មានបងប្អូនចំនួនប៉ុន្មាននាក់ដែរ?

ខ៖ មើលខ្ញុំមានបងប្អូនបង្កើតចំនួនប្រាំមួយនាក់ ស្លាប់អស់បីនៅបី ស្លាប់និងស្លាប់ទាំងកូនទាំងប្រពន្ធអីអស់តែម្តងចុះបងខ្ញុំគាត់ធ្វើទាហាននោះវាម៉េចចឹងទុក តែសម័យប៉ុលពតគេអោយគាត់និងជួយដឹកអង្ករដឹកស្រូវដែរណា ប៉ុន្តែមិនដឹងយ៉ាងម៉េចទេប្រពន្ធជាប់គេអ្នកស្គាល់និងគេថាគាត់ស្លាប់ហើយ ព្រោះគេយកគាត់ចឹងណា។

ក៖ លោកយាយ ជាកូនទីប៉ុន្មានក្នុងគ្រួសារដែរ?

ខ៖ ខ្ញុំកូនទីប្រាំនៅសល់ប្អូនពៅមួយទៀត ប្អូនពៅនិងនៅសម័យមុនជិតសិបប្រាំនិងណាវាទីធ្វើជាមួយនិងស្ត្រីកាលនិងចាញ់បោកថាគាត់សីហានុអំពោរនារធ្វើត្រីមាត់អីគេនោះគ្នាទៅធ្វើបាត់ខ្លួនទៅ ប៉ុន្តែនៅឆ្នាំជិតសិបប្រាំនិងវានោះរស់ទេ តែក្រោយមកគេថាវានិងស្លាប់ត្រូវគ្រាប់ត្រូវអីកំពុតជើង ដល់ពេលពួកពោពុកខ្ញុំទៅនិងក្រុមគ្រងពួកពោដល់ពួកនារតីទៅថាពួកនារតីនិងក្បត់ យកពួកពៅនិងទៅសម្លាប់បញ្ចូលទៀតនៅសម័យប៉ុលពតនិង ចឹងបានថាវាសម្លាប់បន្តគ្នាចឹង។

ក៖ ចឹងអត់មានមួយថ្ងៃណា ដែរអត់សម្លាប់ទេ?

ខ៖ អត់មានទេ ទិសត្រូវតែគេសម្លាប់ចឹង តែគ្រាន់ថាជូនកាលពួកនិងនិយាយថា យប់ព្រលប់ៗចឹងមកពីចំការគេអោយធ្វើចំការឲ្យស្រូវខ្ញុំមានកំហុសអីស្រែកចឹងទៅណា ស្រែកខ្ញុំមានកំហុសអីបានជាយកខ្ញុំមកសម្លាប់ ស្រែកល្វើយៗចឹង ប៉ុន្តែយោយៅណាស់យោយៅត្រង់ថាមុននិងវាសម្លាប់ណាវារំលោភអស់ហើយ រំលោភឡើងទន់ខ្លួនទើបវាយកទៅអាក ហើយអាកនិងមិនមែនអាតែម្នាក់ទេណា អាបន្តិចម្តងៗចឹង ហេតុការណ៍និងបានខ្ញុំដឹងណា ថ្ងៃឡើងខ្ញុំទៅស្ទូងជាមួយមិត្តនារីផ្តាច់ខ្លួនគេចុះនារីត្រូវគេមកមើលបួនប្រាំនាក់ គេចាំសើបការពីយើងចឹងណាវានិយាយថា ហើមអាណិតអាគៀងណាអាកម្នាក់បន្តិចៗទម្រាំតែងាប់ ចឹងបាន

ខ្ញុំដឹងនិងថាគេធ្វើចឹងតើ មិនមែនជាប់ដោយស្រួលណាចុះវារូបស្អាតនោះ ពួកប្រុសៗវានិយាយថាហើមសូម្បីតែស្រមោចក៏រៀនទៅជ្រុះដែរសាច់វាស្អាតនោះ ចុះពួកនិងដឹងស្រាប់ហើយចេញពីភ្នំពេញនិងទៅឈ្ងងៗ ចុះវាមិនដែលឃើញហើយវាថាចុះអ្នកភ្នំពេញនិងអីក៏ស្អាតៗម្ល៉េះ វាចេញបោកគេដែរពួកនិងនោះ គេថាបើវាយភ្នំពេញបានគេនិងទិញម៉ូតូអាសង់អោយមួយម្នាក់ ហើយអ្នកស្រុកនិងអត់ដឹងអីទាំងអស់គេមកប្រាប់ណា កូនអ្នកឯងពលីហើយគេសើចហាហាហាហា កូនខ្ញុំគេបានពលីហើយណាគេផ្ញើរខោអាវផ្ញើរអតសញ្ញាណប័ណ្ណផ្ញើរកាតនិងមក អត់ដឹងថាពលីនិងស្លាប់ណាទល់តែពួកនិងទៅផុតបានប្រាប់ថាយាយពលីនិងបានន័យថាស្លាប់ បានទ្រហោយពួកវានិងក៏ចេញបោកគេដែរ គ្នាអ្នកស្រុកនិងមិនមែនធម្មតាទេ ហើយស្រុកគេគេធ្លាប់រស់អោយសុខសាន្តគេធ្លាប់ធ្វើស្រូវគេធ្លាប់អី តែចុងក្រោយអានមេកងមេអីនិងក៏យកគ្នាទៅដែរ ដូចសម្លាប់បន្តគ្នាតែម្តង។

ក: បងប្អូនរបស់លោកយាយ ពួកគាត់មានឈ្មោះអ្វីខ្លះដែរលោកយាយ?

ខ: ចាំមើលបងបង្អស់ឈ្មោះធ្នូ ជាន់នៅរាស់រាល់ថ្ងៃនិង បានទៅធ្វើទី ធ្នូតាង ធ្នូជន់ អ្នកនិយាយនិងធ្នូ តន់ ហើយធ្នូចាន់ស្លាប់ហើយ ស្លាប់អស់បីនៅបី ។

ក: សព្វថ្ងៃបងប្អូនរបស់លោកយាយ ទាំងបីនាក់និងពួកគាត់ធ្វើអ្វីដែរ?

ខ: អត់ទេ បងខ្ញុំមួយនៅភ្នំពេញ ហើយខ្ញុំនៅកោះនិងរាល់ថ្ងៃនិង ខ្ញុំទៀបតែធ្វើផ្ទះមកនៅនិងទេ ហើយបងខ្ញុំមួយទៀតគាត់នៅភ្នំឧរាល់ កំពង់ស្ពឺហ្នំ គាត់នៅរស់ដែរ។

ក: ពីក្មេងចឹង តើលោកយាយមានអានុស្សាវរីយអ្វីខ្លះជាមួយនិងបងប្អូនរបស់លោកយាយដែរ?

ខ: ហើម រស់ដោយសុខសាន្តណាស់កូន បើយាយនៅតែគ្បាញនៅភ្នំពេញនៅកោះនិង យាយឯត់បានធ្វើអីទេយាយនៅតែគ្បាញនៅជាមួយម្តាយរបស់យាយទេ ធ្វើតែគ្បាញនិងរស់ដោយស្រួលហើយធ្វើចំការនៅខាងត្រើយនិងទៅ ខែពោតយើងធ្វើពោតនៅនិងទៅដល់ខែពោតយើងកាច់ដឹកកាណូតយមកផ្ទះមកហើយនៅមុខផ្ទះនិងយើងទុក ហាលពោតមុខផ្ទះនិងដល់ភ្លៀងមកនាំគ្នាយកពោតនិងមកទុកទៅបើអាណាត្រូវទឹកភ្លៀងជួយទាំងអស់គ្នាចឹងទៅជួយគ្នាទៅវិញទៅមក។

ក: ឪពុកម្តាយរបស់លោកយាយ ពួកគាត់មានឈ្មោះអ្វីដែរលោកយាយ?

ខ: ឈ្មោះធ្នូ ជួប ម្តាយរបស់ខ្ញុំឈ្មោះប៉ាច់ ទីប ចាស ស្រុកកំណើតរបស់គាត់នៅនិងទេណា គាត់ស្លាប់អស់ប៉ុន្មានតំណហើយ។

ក: ឪពុករបស់លោកយាយតើលោកយាយដឹងដែរទេថាអាយុរបស់គាត់ប៉ុន្មានដែរហើយ?

ខ៖ ឪពុកខ្ញុំបើគាត់នៅ គាត់ក៏មានអាយុច្រើនដែរហើយ ប្រោះគាត់ស្លាប់តាំងពីខ្ញុំអាយុប្រាំពីរឆ្នាំ ចាសម៉ែខ្ញុំមើលថែទាំគាត់រហូត តែកូនចៅគាត់សុទ្ធតែអោយរៀនរហូត អាបងនោះប្រលងឪដួមហើយបានឈប់រៀន អាមួយទៀតបានប្រលងបាក់ឌុកទៅរៀននៅព្រែកអញ្ជេញទៅ សុទ្ធតែអោយរៀនទាំងអស់ទោះបីក្រម៉េចក៏ដោយអ្នកស្រុកនិងយាយឃើញណាទោះ ក្រម៉េចក៏គេអោយកូនគេរៀនដែរ មិនសូវមានអ្នកអត់ចេះទេសូម្បីតែយាយនិងរៀនបានត្រឹមថ្នាក់ទី៦ទី៧ដែរបានយាយឈប់និង ចុះយើងអត់ឈប់ម៉េចបានបើម៉ែយើងមេម៉ាយប្អូនយើងរៀនបងយើងរៀន យើងស្រីត្រូវដកឃ្លាឈប់ទៅយាយនៅត្បាញទៅអោយប្អូនរៀនទៅរៀនថ្ងៃសៅរ៍ថ្ងៃអាទិត្យមកផ្ទះចឹង អោយលុយទៅរៀនទៅ។

ក៖ កាលពីឪពុករបស់លោកយាយ ស្លាប់និងគាត់មានអាយុប៉ុន្មានដែរ?

ខ៖ អំ គាត់ស្លាប់មុនប៉ុលពតទៀត បើម្តាយខ្ញុំនៅទេគាត់ទើបតែស្លាប់ចប់ប៉ុលពតទេ ប្រោះអីខ្ញុំនៅឯភ្នំស្រុកនោះខ្ញុំមានបានជយនគ្នាឯណា គាត់ស្លាប់ហើយប៉ុន្មានឆ្នាំបានចប់ កើតទុក្ខនិងបាត់បង់កូនទៅណា។

ក៖ ឪពុករបស់លោកយាយ កាលគាត់នៅមានជីវិត តើគាត់ប្រកបរបរអ្វីចិញ្ចឹមក្រុមគ្រួសារដែរ?

ខ៖ គាត់ធ្វើចំការហើយគាត់ធ្វើពេទ្យដើរចាក់ថ្នាំ គាត់អត់ចេះអង់គ្លេសទេគាត់ចេះតែបារាំងទេជំនាន់នុងចឹងហើយបានឆ្លងមកពូជពង្សសុទ្ធតែបានរៀនទាំងអស់ ផ្ទះនេះសូម្បីក្រកូនគាត់រៀនទល់តែចប់សុទ្ធតែធ្វើការធ្វើអីនៅភ្នំពេញ។

ក៖ ឪពុករបស់លោកយាយ តើគាត់ជាមនុស្សបែបណាដែរ ស្មោះត្រង់ក្នុងដែរលោកយាយ?

ខ៖ ស្មោះណាស់ គាត់ចេះប្រៀនប្រដៅកូនអ្វីដែរគួរធ្វើអ្វីដែរមិនគួរធ្វើ យើងជំនាន់និងគ្មានទៅភ័យថា មានថ្នាំញៀនមានអីដូចឥឡូវនិងទេ មិនស្គាល់ថ្នាំញៀនទេ កូនមួយណាដឹងតែគោរពឪពុកម្តាយចាស់ទុំសុទ្ធតែស្អាតៗទាំងអស់បងប្អូនយើង គ្មានចេះប្រើពាក្យឈ្លើយណាដូចថានិយាយចេញមកសមរម្យទាំងអស់ដល់មកនិយាយសម័យឥឡូវនេះ កូនយាយក៏រៀនដែរសុទ្ធតែចប់ទាំងអស់។

ក៖ ចាស ម្តាយរបស់លោកយាយ តើគាត់ធ្វើអ្វីដើម្បីចិញ្ចឹមក្រុមគ្រួសារដែរ នៅពេលដែរគាត់អត់ពីស្វាមីរបស់គាត់ទៅ?

ខ៖ មានតែធ្វើស្រែ ធ្វើចំការធ្វើត្បាញនិងតែប៉ុននិង អត់មានធ្វើអីទេប៉ុន្តែអាចចិញ្ចឹមគ្រួសាររស់ស្រួល។

ក៖ កាលពីលោកយាយ នៅពីក្មេងតើឪពុកម្តាយរបស់លោកយាយ ពួកគាត់មានបានធ្លាប់ ប្រាប់ពីសាច់រឿងដីប្រវត្តិរបស់គាត់អោយលោកយាយស្តាប់ដែរទេ?

ខ៖ គាត់អត់មានសាច់រឿងអីក៏សត់នោះទេ គាត់បានប្តីប្រពន្ធគាត់មកសុទ្ធតែស្តីដណ្តឹង ចឹង ទៅណា។

ក៖ លោកយាយ តើលោកយាយនៅចងចាំឈ្មោះដីដូនដីតាខាងម្តាយរបស់លោកយាយ ដែរទេ?

ខ៖ គាត់នៅកោះនិងដែរតើ មើលគាត់ឈ្មោះតាប៊ុច យាយអីទេនេះភ្លេចបាត់ហើយ ឈ្មោះ យាយដើមឈ្មោះគាត់និងនៅនិងកោះនិងដែរទេ។

ក៖ ចុះដីដូនដីតាខាងឪពុកវិញ តើលោកយាយនៅចាំឈ្មោះពួកគាត់ដែរទេ?

ខ៖ ដីដូនដីតាខាងឪពុកគាត់នៅ ព្រៃសរណំ ចាសបងប្អូនគាត់សុទ្ធតែប្រុសទាំងអស់ បងប្អូនគាត់តាមស្តាប់ទៅបងគាត់មួយក៏ធ្វើពេទ្យដែរតែស្លាប់អស់ហើយ គ្មានអ្នកណានៅ ទេស្លាប់នៅសម័យប៉ុលពតនិងតែម្តង តែអត់មានអ្នកណាវ័យចោលទេស្លាប់ដោយដារជំងឺ គាត់ដូចថារកទៅស្លាប់ទៅអត់មានអ្នកណាវ័យគាត់ចោលទេ តែនៅសល់កូនកូននិងក៏ជា ចំពូជអស់ហើយធ្លាប់សួរទៅកាលនៅបាត់ដំបងថានៅដែរនៅកូនពីរបីដែរ?

ក៖ ដីដូនដីតាខាងឪពុករបស់លោកយាយ គាត់មានឈ្មោះអ្វីដែរលោកយាយ?

ខ៖ ដីដូនដីតាខាងឪពុកខ្ញុំគាត់ឈ្មោះតាធ្ល តែមិនដឹងថាយាយអីទេភ្លេចបាត់ហើយ ចាសខ្សែរ យៈគាត់ធ្លទាំងអស់។

ក៖ ចាស

ចឹង ដីដូនដីតារបស់លោកយាយរស់នៅខេត្តកណ្តាលនេះតែសព្វថ្ងៃគេហៅថា រាជធានីភ្នំ ពេញ និងអស់រយៈពេលយូរដែរហើយលោកយាយ?

ខ៖ ចាស គាត់រស់នៅនិងដែរ តាំងពីសង្គមមកខ្ញុំកើតមកម៉ែខ្ញុំរស់នៅនិងតែម្តង។

ក៖ ចាស ចឹងតើលោកយាយមានបងប្អូនឬក៏សាច់ញាតិណាដែរគាំរស់នៅក្រៅប្រទេស ដែរទេ?

ខ៖ អត់មានខ្ញុំហ៎ បើសិនណាជាគេទៅនៅក្រៅប្រទេស យើងបាត់ខ្លួនទៅយើងដឹងថាគេ ទៅណាសយើងអត់ដឹងទេណា បើសិនណាជាគេនៅស្រុកក្រៅក៏គេមកស្រាវជ្រាវរកដែរមិន ចឹង នេះដូចអស់សង្ឃឹមហ្នឹងអត់មានណានៅទេ ព្រោះយើងសុទ្ធតែអ្នកធ្វើការយើងមិនអាច នៅទេ។

ក៖ ទាក់ទងទៅនឹងចំណងអាពាហ៍ពិពាហ៍របស់លោកយាយវិញ តើស្វាមីរបស់លោកយាយគាត់មានឈ្មោះអ្វីដែរ?

ខ៖ គាត់ឈ្មោះថា ជាន់សុង ។

ក៖ គាត់មានអាយុប៉ុន្មានដែរហើយលោកយាយ?

ខ៖ តាខ្ញុំគាត់ទើបតែស្លាប់តើ ស្លាប់៧៦គាត់ស្លាប់ជាងពីរឆ្នាំហើយគាត់ឈឺតើខ្ញុំទៅដេកនៅស្រុកយួន គាត់ធ្វើនៅមន្ទីរសារព័ត៌មានខេត្តកោះកុងគាត់ទើបតែចូលនិវត្តន៍ទេ ពីមុនគាត់ដើរជាមួយខៀវកញ្ញាវិទូអីនិង ដល់ពេលគាត់ស្លាប់ទូរស័ព្ទទៅក៏គេមិនលើកមិនអីចឹងទៅណាគ្មានបានអីទេ គាត់ស្លាប់ទៅនិងយើងបានលុយមួយពាន់ជាងដែរចូលនិវត្តន៍និងណា។

ក៖ គាត់ធ្វើធំដែរនិងណាលោកយាយ គាត់ធ្វើជាមន្ទីរសារព័ត៌មានហើយ។

ខ៖ និងហើយ គាត់ធ្វើធំដែរតើ ចាសធ្វើធំនិងហើយបានគេថាស្តាយកុំយកទៅស្រុកយួនទៅមានអី ។

ក៖ លោកយាយ តើលោកយាយនៅចាំឆ្នាំដែរលោកយាយរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍និងដែរទេ ថានៅក្នុងឆ្នាំណាដែរ?

ខ៖ ឆ្នាំមួយពាន់ប្រាំបួនរយជិតសិបប្រាំបួនហើយ។

ក៖ ចឹងបានន័យថា បែកពីជំនាន់ប៉ុលបតហើយបានលោកយាយរៀបការ?

ខ៖ និងហើយ ។

ក៖ មូលហេតុអីបានជាលោកយាយ ស្គាល់គ្នាជាមួយនិងលោកតាដែរនៅពេលណា?

ខ៖ ស្គាល់គ្នានៅពេលទៅប៉ុលពតជាមួយគ្នានិង ដល់ពេលមកវិញរៀនចំទៅ។

ក៖ នៅពេលដែរលោកយាយ រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍និងមានថ្លៃជំនូនអីដែរទេលោកយាយ?

ខ៖ អត់ ជំនាន់និងអត់មានផងយើងក៏អត់បងប្អូនគេក៏អត់ បងប្អូនរៀបរយធម្មតាចឹងទៅ ហើយបានកូនបូននាក់។

ក៖ ពួកគាត់សព្វថ្ងៃនៅសិក្សាឬក៏ធ្វើការអស់ហើយដែរលោកយាយ?

ខ៖ ធ្វើការអស់ហើយឥឡូវហ្នំ តែនៅកំលោះមួយគេមិនទាន់យកប្រពន្ធហិហិហិ កំលោះនិងអាយុសាមជាងហើយ។

ក៖ ចាសចឹង លោកយាយភាសាខ្មែរកាលពីលោកយាយនៅក្មេងលោកយាយចេះអានសរសេរបានល្អដែរទេ?

ខ៖ មានអីខ្ញុំខ្មែរនៅចាំទាំងអស់និង តែភ្លេចបារាំងជំនាន់និងរៀនភាសាបារាំងទេ ភ្លេចអស់ហើយបារាំងនោះបើខ្មែរមានតែស្តី យើងអាចនោះចាំបានទាំងអស់សរសេរអីអត់មានភ្លេចទេ អារនិងមានប្រាំពីរដូចជាពាក្យរបាយការណ៍ ហេតុការណ៍អីអាណាដែរត្រូវមានអាណាដែរត្រូវអត់រឿងយើងចាំអានិងហើយដូចថាប្រាកដនិងអត់មានទេ។

ក៖ ភាសាបារាំងដែរលោកយាយរៀននិងកាលនិង លោកយាយរៀនបានត្រឹមថ្នាក់ទីប៉ុន្មានដែរ?

ខ៖ ចាំមើលណាបារាំងណាតែចូលទៅពីរបីថ្នាក់រៀនហើយ ជំនាន់និងហាយមិនចាំដែរ ហារៀនភាសាបារាំងយើងមើលដាច់ដែរប៉ុន្តែឥឡូវយើងភ្លេចអស់ហើយ ចាសចុះបើវាខុសគ្នាពីដើមយើងពេមុយ ពុយចឹងទៅណាតែដល់ពេលឥឡូវវាដូចខុសគ្នាអីតិចៗម៉េច ដូចចាំមិនបានបើតាខ្ញុំគាត់ចេះភាសាបារាំងស្ទាត់គាត់អាចមើលអង់គ្លេសបានទៀត គាត់ពូកែណាស់ថាទៅគាត់ធ្វើការណាស់។

ក៖ ចាសចឹង លោកគាត់ចេះភាសាបារាំងផង អង់គ្លេសផង?

ខ៖ អត់ទេ គាត់គ្រាន់ថាគាត់បង្ហាត់ចៅទៅគាត់អាចរៀនបាន ក្មេងឥឡូវឆ្លាតៗណាស់។

ក៖ ចាស តាំងពីលោកយាយរៀនបានត្រឹមថ្នាក់ទីប្រាំពីរទីប្រាំបីអីចឹងណាលោកយាយ!

ខ៖ ជំនាន់និងណា យើងរៀនថ្នាក់ទីមួយទីពីរអីគេរាប់ចឹងទៅណា ហើយទៅយើងខ្មែរនិងបានន័យថាយើងថ្នាក់ទីប្រាំមួយហើយចាស បានប៉ុននិងទេឈប់រៀនទៅ។

ក៖ កាលពីលោកយាយនៅរៀននិង លោកយាយរៀននោសាលាណាដែរលោកយាយ?

ខ៖ សាលាកំពង់ពេជ្រយើងនិងនៅវត្តយើងនិង ។

ក៖ កាលពីលោកយាយទៅរៀននិង តើលោកយាយធ្លាប់មានលុយចាយដែរទេលោកយាយ?

ខ៖ អត់ទេៗៗ អត់មានលុយក៏បានដែរជំនាន់និង។

ក៖ មកដល់សព្វថ្ងៃនេះ តើលោកយាយមានមិត្តភក្តិដែរធ្លាប់រៀននៅសាលាជាមួយគ្នានិងដែរទេលោកយាយ?

ខ៖ ខ្លះអីមួយគំនរ នៅរស់មួយគំនរ។

ក៖ ផ្ទះនៅជិតៗគ្នានិង?

ខ៖ ផ្ទះនៅជិតគ្នានិង ខ្លះរៀនបានពីរបីថ្នាក់ក៏ឈប់ទៅ តែម៉ែខ្ញុំអោយទៅរៀនដាក់សៀវភៅ ទៅមានលុយក៏ទៅអត់លុយក៏ទៅ គ្មានរៀនគួរគ្មានអីទេពីដើមហំ មិនដូចឥឡូវឯណារៀនផងរៀនគួរផង។

ក៖ ចុះខ្ញុំឮថា កាលពីមុននិងរៀនពីរវេនផងលោកយាយ ទាំងព្រឹកទាំងថ្ងៃ?

ខ៖ ព្រឹកក៏រៀនល្ងាចក៏រៀនដែរ ហើយមិនមែនដូចឥឡូវថាសិស្សពូកែពូកែគណិត ពូកែគីមី ចឹងហាគឺអត់ទេពីមុនណាមនុស្សដែររៀនពូកែគឺពូកែទាំងអស់ ទាំងគណិតវិទ្យាគីមី ហើយនិងស្តីគេទ្រូបជីវិតនិងពូកែទាំងអស់តែម្តង។

ក៖ កាលពីលោកយាយនៅពីក្មេង តើលោកយាយធ្លាប់បានដើរស៊ីឈ្នួលគេដើម្បីយកប្រាក់ កម្រៃមកអោយក្រុមគ្រួសារដែរទេ?

ខ៖ ឃី ទៅស៊ីឈ្នួលដែរតើទៅកាច់ពោតនិង ឧបមារថាមួយហិតាប៉ុន្មានយើងគុណជាការ ទៅណា មួយហិតានិងសាមសិបរៀលនិងយើងធ្វើតែបីនាក់និងទៅហើយមួយហិតានិងហា ដល់ពេលដល់ខែសកាច់ពោតយើងទៅកាច់ហើយចោលត្បាញសិនហើយ យកលុយមក ហើយយកលុយនិងមកទៀតក៏អត់ដឹងចាយខ្លួនឯងដែរ អោយម៉ែអស់ៗ។

ក៖ ចាស នៅពេលនិងដូចអត់មានចាយលុយអីផងនិងលោកយាយ?

ខ៖ ចាស អត់មានទេ បើឃើញគេស្លៀកហូល អូម៉ែកូនចង់ស្លៀកហូលមួយ គាត់យកសំពត់ យកអីទៅលក់គាត់ទិញយកមកអោយមួយមក អត់ចេះដឹងថាយកទៅចាយនេះចាយនោះ អត់ដឹងទេ យើងដឹងតែថាបានលុយមកអោយម៉ែហើយអត់មានចង់បានអីទេ ចង់បានមាស ពាក់ចឹងគាត់ទៅទិញយកមកអោយមក និយាយរួមអត់មានចង់បានអីចង់បានតែអោយម៉ែ តែម្តង វាចឹងណាហើយត្បាញមកយកទៅលក់ចឹងម៉ែយកលក់ៗទៅមានតែចឹង ជំនាន់និងគឺ ដូចគ្នាចឹងអត់មានទេ។

ក៖ ជីវភាពរបស់លោកយាយ កាលពីមុនមកដល់ពេលឥឡូវនេះមានការផ្លាស់ប្តូរអ្វីខ្លះដែរ?

ខ៖ វាច្រើនតែផ្លាស់ប្តូរហើយ ដូចថាសម័យនេះយើងអាណិតកូន កូនទៅធ្វើការទាំងប្តីទាំង ប្រពន្ធចឹងបើជំនាន់មុន ហូបឆ្កែតមានលុយមានលុយសល់ទិញស្រូវដាក់ផ្ទះចឹង វាអត់មាន ពិបាកអីគេទេ។

ក៖ កាលពីលោកយាយនៅក្មេង ចំណង់ចំណូលចិត្តរបស់លោកយាយចូលចិត្តបរិភោគអាហារអ្វីដែរ?

ខ៖ អត់មានទេ មានតែសួរទំពាំង ស្មោរ សម្លក់អីតែប៉ុន្តែនិងតែរបស់និងវាអត់មានជាត់គីមីអី ទេ ចង់ស្មោរស៊ីបដំឡូងស្មោរទៅ បើដំឡូងយើងនិងទុកចោលទៅវាដុះទៅដល់ខែទៅយើង កាត់តែក្បាលពុះវាទៅយើងបណ្តោះវាទៅ ថាស្អីក៏អត់អត់ដែរជំនាន់នុងនោះ មានគ្រប់ផ្ទះចឹង តែម្តងហើយមិនចេះលូចទៀត ចាស់ៗដឹងតែចែកគ្នាហូបអត់មានទៅវិវល់អូយើងបានមក យើងលក់អីងត់ទេ បានមកចែកអ្នកជិតខាងសួរទៅ ហើយនឹកឃើញមុនជិតសិបប្រាំក៏ដោយ ដើរទៅភ្នំពេញមកវិញទិញតាំងពីសាច់គោសាច់ជម្លៀសគេ ទិញអាទិញមកស្មោរស៊ីបមួយ ឆ្នាំប៉ុន្តែនិងទៅ ដើរជួសអោយបងប្អូនថារស់ស្រួលណាស់ មិនដូចឥឡូវពិបាកណាស់។

ក៖ ចាស ចឹងលោកយាយ នៅក្នុងក្រុមគ្រួសាររបស់លោកយាយ តើមានសមាជិកណាដែរ គាត់ចេះលេងឧបករណ៍ភ្លេងខ្មែរដែរទេ?

ខ៖ អត់មានទេ ពូជខ្ញុំនិងអត់មានទេ តាម៉ុកនិងជីតាខ្ញុំត្រូវជាពូជរបស់ម៉ែខ្ញុំមានតែគាត់មួយ ទេដែរចេះខាងភ្លេង មកដល់សម័យឥឡូវគេគិតតែខំរៀនតែឥឡូវណាចៅវាមានគំនិតចង់ ឌីពុកចង់យកទៅដាក់សាលាភ្លេងអោយដែរ វានិងដូចទៅមិនរួចវាអត់មានពេលវេលាណា រាល់ថ្ងៃនិងវាមួយឆ្នាំបង់ជាងមួយពាន់ណាដោយកូនគេ រៀននៅសាលាបើលធី បើលធីនិងវា មានប្រាំពីរសាខាចូលគ្នាទាំងអស់ វាប្រាប់ខ្ញុំថាបើវារៀននៅតែជាប់លេខមួយ កាលណាដល់ អាយុប៉ុន្មានទេខ្ញុំភ្លេចហើយរៀនចប់ វាត្រូវទៅរៀននៅស្វីសហើយ បើឥឡូវវាអាយុដល់ ឆ្នាំកោនិងវាអាយុដប់បីឆ្នាំហើយ ឥឡូវនិងវារៀនបានត្រឹមថ្នាក់ទីប្រាំមួយហើយ។

ក៖ លោកយាយ តើផ្ទះរបស់លោកយាយកាលពីសម័យមុននិងមានលក្ខណៈបែបណាដែរ លោកយាយ?

ខ៖ ផ្ទះបុរាណ ផ្ទះចឹងណាដល់ច្រាំងបាក់ទៅ រួចទៅវាពុកវាអីទៅណានៅបងខ្ញុំមួយនិង។

ក៖ ចុះមកដល់ឥឡូវនិង ផ្ទះយ៉ាងម៉េចដែរទៅលោកយាយ?

ខ៖ ផ្ទះឥឡូវអត់សូវមានបុរាណទេ គេរុះអស់ហើយនៅផ្ទះនេះមួយផ្ទះនេះមួយណា នេះផ្ទះ ហាបុរាណប៉ុន្តែគ្រាន់តែកែគន់តិចតួចទេ ផ្ទះច្រើនតែផ្ទះបុរាណចឹងណា មានសំយ៉ាបផ្ទះនៅពីមុខ ខចឹងណា។

ក៖ នៅពេលដែរលោកយាយនៅភ្លេង តើលោកយាយធ្លាប់មានក្តីស្រមៃមួយនៅពេលធំឡើង ដែរទេ?

ខ៖ ខ្ញុំណាកាលពីមុនខ្ញុំថា រៀនអោយចប់ទៅខ្ញុំធ្វើប៉ូលីសចូលចិត្តតែលោតហោះអញ្ចឹងទៅ ណា គ្រូប្រាប់ពួកខ្ញុំអញ្ជោះហែងកុំឆោតពេកណា សក់និងកុំកាត់ហែងរៀនបូងចឹងទៅណា

ដល់ទៅរៀនបូងទៅហែងកាលណាហែងមានប្តីណាបេលប្តីវ័យហែង ហែងអង្គុយចោង
ហោងទៅហែងទាត់ពងវាទៅត្រូនិងខូចទៀតណា ចេះតែនាំគ្នាស្តាប់ទៅសើចទៅ។

ក៖ ចាស ចឹងក្តីស្រមៃរបស់លោកយាយ ចង់ធ្វើជាប៉ូលីស?

ខ៖ ចាស ចង់ធ្វើជាប៉ូលីស អត់មានចេះចង់ធ្វើត្រូវធ្វើពេទ្យអីទេ ។

ក៖ ចង់ធ្វើប៉ូលីសនិងមិនមែន ប៉ូលីសធម្មតាទេណាប៉ូលីសសុទ្ធតែលោតហោះទៀត!

ខ៖ នឹងលោតហោះទៀត ចង់តែធ្វើប៉ូលីសទេដូចឆ្លុតចឹង ហើយរាល់ថ្ងៃនិងអត់ហ៊ានប្រាប់កូន
ទេ ខ្លាចកូននិងវាសើច ចាស។

ក៖ ចាស ចឹងតើលោកយាយមានអ្វីផ្តាំផ្ញើរដល់កូនចៅជំនាន់ក្រោយដែរទេលោកយាយ?

ខ៖ គ្រាន់តែចង់និយាយថា ត្រូវរស់នៅដោយរឹងពឹងកុំអោយគ្រឿងញៀនចូលមកប្រឡូក ក្នុង
ជីវិតយើងចឹងណា តែមានគ្រឿងញៀនចៅអើយ តែយាយសំណាងចេះមានកូនអត់អីទាំង
អស់ ស្រីតែមួយប្រុសបីសុទ្ធតែត្រឹមត្រូវទាំងអស់អត់មានអីទេ រាល់ថ្ងៃនិងប្រុសមួយធ្វើការ
នៅក្រុមហ៊ុនដែរ គេខាងគ្រប់គ្រងគណនេយ្យប្រាក់ខែជាងពីរពាន់អីដែរ អាទីពីរនោះប្រាក់
ខែតិចទេប្រពន្ធច្រើនខាងគេហៅថាលក់សំបុត្រយន្តហោះហាណា កូនខ្ញុំធ្វើការខាងក្រុមហ៊ុន
ទេប្រាក់ខែតែប្រាំមួយរយទេ បើអាមួយទៀតកូនក្នុងទៀតប្រាក់សុទ្ធតែជាងមួយពាន់ៗទាំង
អស់ អត់អីទេប៉ុន្តែនៅតែងត់សល់ចឹង ដល់ពេលសួរទៅ គ្រាន់តែកូនវាចាយមួយខែនិង
ប្រាំរយ ហើយខ្លួនវានិងអត់មានស្គាល់ចាយលុយទេ ដឹងតែព្រលឹមឡើងម្តាយក្រោកពីយប់
ចឹងទៅណា ដាក់បានស្រាកអោយទៅថ្ងៃត្រង់មកផ្ទះដឹងតែ មុនទៅសាលាដឹងម៉េចទេម៉ាក
មិនបាច់ដាក់បាយអោយខ្ញុំទៅសាលាទេ បាយស្រូបភ្លៅមាន់ហើយស៊ីសុទ្ធតែអីចឹងវិញនេះ
វាដឹកសុទ្ធតែតែគុជតែអីចឹងទៅណាវាចាយធំដែរនិងណា យើងគ្រាន់តែពួកសរុបវាចាយអ
ស់ប្រាំរយ ហើយកូនតែមួយទៀតអត់មានកូនច្រើនទេ។

ក៖ ចាស ចឹងក្នុងអរគុណច្រើនដល់លោកយាយ ដែលលោកយាយបានផ្តល់បទសម្ភាស
ពីជីវប្រវត្តិរបស់លោកយាយ អោយក្នុងហើយក្នុងចង់ណែនាំខ្លួនអោយលោកយាយបាន
ស្គាល់តិច ចៅមកពីសកលវិទ្យាល័យព្រឹហ្លាមយើងហៅកាត់ថាបឺវ៉ាយយូរ ហើយចៅសម្ភាស
នៅថ្ងៃទី១២ខែឧសភា២០១៨ នៅទីនេះហៅភូមិឃុំអ្វីដែរលោកយាយ?

ខ៖ ភូមិកោះដាច់ ឃុំកោះដាច់ ខណ្ឌជ្រោយចង្វារ រាជធានីភ្នំពេញ។

ក៖ ចាស ចឹងតើលោកយាយអាចអនុញ្ញាតអោយយកសម្លេងរបស់លោកយាយ ដាក់ចូល
កក្នុងគេហទំព័ររបស់សាលាចៅបានដែរទេលោកយាយ?

ខ៖ មានអីចៅជាក់ចុះ កុំអោយតែជាក់ចូលទូរទស្សន៍អី។

ក៖ ចាស អរគុណច្រើនលោកយាយ។